

Och ett tempel förvisst
Är naturen, som står
Majestätisk och hög
I den blommande vår.
Och dess öfversteprest i sin talarestol
Är den strålande sol.

Och den bok, hon slår opp
På sitt altarebord,
Än en evighetsskrift
Af Guds lefvande ord.
Och dess lära är hög, och hvar dogm, som hon har,
Är som stjernorna klar.

Hvad som skimrar i dal,
Kanske inte du vet,
Hvad som skiftar på äng,
Skall jag säga dig det:
I hvar strå, i hvar knopp, i hvar blomma, som ler,
Guds församling du ser.

Heligt visst är det rum,
Der du andaktsfull står;
Och den skugga du ser
Öfver ängarna går,
Och som går uti dag, som i sekler den gått,
Är Guds mantelfall blott.

Allt är redo till bön,
Allt är helgadt till frid.
Sjelfva luften sig skilt
Ifrån oro till strid.
Allt är lugnt, allt är fritt ifrån agg, ifrån hat —
Låt oss hålla sabbat!

